

Ændringsforslaget

forkastedes med 74 stemmer mod 56.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om kunstig sædooverføring på husdyr.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 2089, fremsættelsen i tidenden sp. 1657).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dalsager: Så vidt jeg kan skønne, er det et både godt og fornuftigt lovforslag, landbrugsministeren her har fremsat. Det fremgår da også af bemærkningerne, at det er tilrådt af alle de organisationer og institutioner, der måtte have interesse i denne sag.

Det er helt klart, at den kunstige sædooverføring, når det gælder kvægavlen, har været medvirkende til et avlsarbejde, som har bragt dansk kvægavl et langt stykke vej frem, og man kunne vel rejse det spørgsmål over for landbrugsministeren, om der ikke på dette område ligger eksportmuligheder, som vi ikke har udnyttet. Der er jo ingen tvivl om, at adskillige lande, ikke mindst u-lande, har store problemer, når det gælder deres avlsarbejde inden for kvægbruget, problemer, som måske kunne afhjælpes ved import fra Danmark af den vare, der i lovforslaget adskillige gange betegnes som sæd fra handyr. Det må erkendes, at man i landbrugsministeriet ikke lader nogen tilfældighed råde.

Jeg ønsker gerne at nævne det pionerarbejde, der er gjort på dette område af de store kvægavlsforeninger. Avlsarbejdet har her i mange år været særdeles avanceret med opbygning af afkomsprøvestationer

m. v., således at det egentlig er en gammel arbejdsmark, vi her er i færd med at lovgive på.

Med disse bemærkninger skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Raunkjær: Kunstig sædooverføring på husdyr er blevet et stort interesseområde, så stort, at det bør have sin egen lovgivning; hidtil har det været omfattet af de generelle bestemmelser vedrørende bekæmpelse og forebyggelse af smitsomme husdyrsygdomme.

Kunstig sædooverføring er blevet almindelig inden for kvægbruget, hvor ca. 90 pct. bliver insemineret, og det går for så vidt godt under den gældende lovgivning. Grunden til, at vi netop nu skal have en speciel lovgivning, er vel den, at det ser ud til, at kunstig sædooverføring også vinder frem inden for svineavl; da der specielt inden for dette felt kan være fare for smittespredning, vil det være fornuftigt, at særlige forholdsregler kan iværksættes.

Ud over dette er der i lovforslaget bestemmelser om, at der skal føres journal, indberettes m. v.; det kan vist også være hensigtsmæssigt og gavnligt at have overblik over, hvordan den kunstige sædooverføring virker i praksis. For svinenes vedkommende er der jo foreløbig lave drægtighedsprocenter, og var man interesseret i at hæmme stigningstakten i svineproduktionen, var det en sikker vej at prøve at forcere den kunstige sædooverføring frem. Jeg tror da, at svineavlscentrene skal regne med, at der et stykke tid endnu vil være god efterspørgsel efter orner, og at ornecentralerne skal være parat til at betjene en stor kundekreds.

De veterinære bestemmelser i lovforslaget sigter på de kommende forhold vedrørende kunstig sædooverføring, men der er dog i fremsættelsen kritiske bemærkninger om ornestationerne og de „omvandrende“ orner. De mistænkes for at være kilder til sygdomsspredning. Den efterhånden højt forædlede svinerace er måske også mere modtagelig for sygdomme, men samtidig er bedre staldforhold og en mere hensigtsmæssig fodring med til at gøre grisene stærkere og mere modstandsdygtige. Men de i fremsættelsen omtalte virussygdomme